

SKINDHUSET

Kernelæder Møbelhud

Mål

1 kvadratfod (kv.fod/kvf)
= ca. 30x30 cm.

1 kvadratmeter
= 10,77 kv.fod.

OVERFLADE

Anilin læder bliver pænere med alderen. Den er gennemfarvet og åben i narven. Anilin læder ånder og er meget behageligt at siden på. Den er meget følsom for pletter

Simi anilin læder har fået samme behandling som anilin læder, men har fået en ekstra behandling i form af en let pigmentering for at gøre den mere holdbar og mindre sårbar over for pletter.

Dækfarvet læder eller teknisk læder oftest fået samme behandling som simi anilin læder, men har fået en ekstra hårdført behandling, resultatet bliver en mere "død" og ustruktureret overflade. Den er nem at holde,

Størrelser

En hel hud af enten kærnelæder eller møbelhud **Side** af kærnelæder eller Møbelhud
2 x sider = 1 hud

Ca. 45 - 65 kvf / 4,2 - 6,0 m²

Ca. 2,4 m lang og 1,9m bred

Ca. 18 - 25 kvf / 1,7 - 2,33m²

Ca. 2,40m lang og 90cm bred

Vi har 65.000 kv.fod på lager i mange farver,

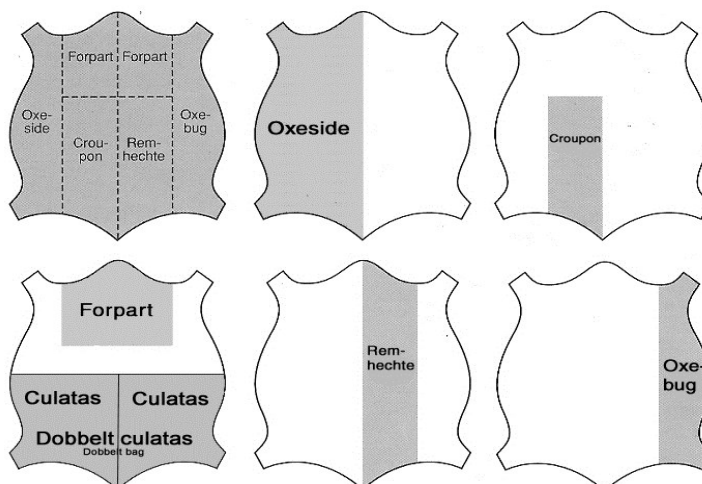
Culats

Ca. 16 - 22 kvf/14,48 - 2,00 m²

Ved halve skind tillægges 20% skæretillæg

Sådan opdeles huden

Forarbejdning af skind

Skind er ofte betegnelse for huder fra mindre dyr som får, ged og kalv, mens huder refererer til større dyr som okse, hest og bøffel.

Hud består af tre lag: Overhud, læderhud og underhud. Læder er den del af huden, der er tilbage, når over- og underhud er fjernet. Det sker før den egentlige garvning. På de fleste europæiske sprog bruges ét ord for det danske "læder" for al afhåret, garvet dyrehud. I Norden bruger man betegnelserne "skind og læder" lidt i flæng, men forskellen ligger i garvning, efterbehandling og anvendelse. For både skind og læder gælder, at det er den del af huden, der hedder læderhuden. Læder/skind med hår på, kaldes pels.

Garvning forgår i store tønder

Formålet med garvning er at binde skindets proteinstoffer, så det ikke rådner samt at blødgøre det. Først fjernes snavs, hår og kødrester ved udblødning i vand, hvorefter følger den egentlige garvning. Der er flere metoder:

Garve metoder

De metoder man bruger i dag til at garve er ikke Sundhedsskadeligt

Barkgarvning, som er en vegetabilsk garvning. Skindene anbringes lagvis med findelt bark og træ i gruber, hvor de ligger i måneder. Denne metode giver lysebrune skind.

Semsgarvning, hvor fedt og tran gnides ind i skindene. I dag bruges olier, der hærdes ved luftpåvirkning. Den hærdede olie kan ikke vaskes ud af skindet. Denne metode giver gullige skind.

Alungarvning, som er en mineralsk garvning med anvendelse af lerjordssilikat og salt. Denne metode giver hvidlige og ofte hårde skind.

Kromgarvning er en anden mineralsk garvning, som kom frem i slutningen af 1800-tallet. Kromsaltene binder sig til proteinstofferne i skindet og kan ikke vaskes ud. Kromgarvningen vandt indpas, fordi den er væsentlig hurtigere end de tidligere kendte. De kromsalte, der i dag anvendes til garvning er 3-valente og ikke giftige i modsætning til de 6-valente salte, kromaterne. Kromgarvede skind giver sølvgrå skind.

Garvning med enzymer er ved at vinde indpas, da det øger læderets kvalitet, især smidighed. Spytenzymer har længe været brugt af eskimoer, der tygger hudstrimler sammen med tran, hvilket giver et meget blødt skind.